

DOCZYNIĆ (1) *vb pf*

fut 3 sg doczyni. ◊ [*imp 3 sg doczyń.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Dokonać, dopełnić [czego]:

W przeni: Roboty doroczne wżelkie [...] Czás y rząd oštátká doczyni. *GostGosp* 165.

a. [*Prawdopodobnie: Zrobić nadto, dorobić [czego]:* Piżmowy Cukier ták spráwuy [...] Zmieřzay to [cynamon i piżmo] we[poł ná panwi [...] Czyńże tego ták częřto/ áż będzie iáko mák [...] daway cukru [...] przeřiac trzebá/ w tym šíaniu okázuią sie piżemki [...] proch řchoway/ á co więřřzych źiarnek doczyń. *SienHerb* 528a.]

Formacje pochodne cf CZYNIĆ.

Cf **DOCZYNIONY**

JW